

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 22. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Onsdag den 29. februar 2012
Tidspunkt: Kl. 09.40
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Jens Joel (S), fungerende formand, Lisbeth Bech Poulsen (SF), Nikolaj Villumsen (EL), Per Clausen (EL), Lykke Friis (V), Jakob Ellemann-Jensen (V), Søren Espersen (DF), Merete Riisager (LA)

Desuden deltog: Statsminister Helle Thorning-Schmidt

Punkt 1. Forelæggelse af mødet i Det Europæiske Råd den 1.-2. marts 2012

Det Europæiske Råd 01-02/03-12 – bilag 2 (Brev om vækst fra 12 stats- og regeringschefer)

Det Europæiske Råd 01-02/03-12 – bilag 1 (udkast til kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (11) – bilag 304 (Justitsministeriets § 20-redegørelse om Danmarks ratifikation af finanspagten)

EUU alm. del (11) – bilag 310 (dansk sprogversion af finanspagten af 24/2-12)

EUU alm. del (11) – bilag 311 (revideret udkast til erklæring af 27/2-12) (fortroligt) (papirbilag omdelt på: Det Europæiske Råd 01-02/03-12 – bilag 3)

Det Europæiske Råd 01-02/03-12 – bilag 4 (Brev af 28/2-12 fra Kommissionsformanden forud for mødet i DER 1.-2/3-12)

EUU alm. del (11) – bilag 313 (notat af 27/2-12 om forholdet mellem det danske euroforbehold og finanspagten)

Statsministeren: Som bekendt afholdes det årlige forårstopmøde den 1. og den 2. marts. Det forventes, at der især vil blive drøftet fem overordnede temaer:

1. Vi skal diskutere en række økonomiske emner med særlig fokus på vækst og beskæftigelse. Udgangspunktet for den diskussion vil være Kommissionens årlige vækstundersøgelse, som markerer begyndelsen på det såkaldte europæiske semester. Det er det, der skal gennemføres under det danske formandskab.
2. Vi vil på Det Europæiske Råd forberede EU's deltagelse i nogle internationale topmøder, herunder G8, G20 og Rio+20.
3. Vi vil diskutere en række udenrigspolitiske problemstillinger, særlig i forhold til EU's sydlige naboer. Jeg forventer selvfølgelig også, at situationen i Syrien bliver et vigtigt emne.
4. Det er forhåbningen, at Det Europæiske Råd følger Det Generelle Råds anbefaling fra i går aftes og tildeler Serbien kandidatstatus.

5. Jeg forventer, at den stadig uløste situation omkring Schengenudvidelsen med Bulgarien og Rumænien vil blive drøftet.

Derudover forventes det, at Det Europæiske Råd skal træffe beslutning om at genudnævne Herman Van Rompuy til en ny 2½-årig periode som fast formand for Det Europæiske Råd.

Endelig vil jeg fredag morgen på vegne af Danmark undertegne finanspagten sammen med 24 andre medlemslande.

Lad mig gennemgå de fem punkter hver for sig.

Det første er det økonomiske område. Der vil – i modsætning til de seneste møder i Det Europæiske Råd – være mindre fokus på umiddelbar krisehåndtering. Det er godt. Det er, fordi der er enighed om finanspagten og den nye låneaftale med Grækenland. Det gør, at vi kan komme tilbage til mere almindelige dagsordener. Når jeg siger sådan, er det ikke fordi krisen er overstået, men det giver EU mulighed for i højere grad at fokusere kræfterne på, hvordan vi kan fortsætte konsolideringen, og hvordan den konsolidering kan kombineres med fremadrettede initiativer for vækst og beskæftigelse. Det var noget, vi allerede tog hul på den 30. januar i forbindelse med det uformelle topmøde. Vi lægger selvfølgelig som formandskab stor vægt på netop den del af arbejdet.

Arbejdet med vækst og beskæftigelse forgår på flere niveauer i EU. De overordnede mål er defineret i EU's 2020 strategi, hvor der opstilles fem konkrete mål vedrørende bl.a. beskæftigelse, uddannelse og forskning. Udover det offentliggør Kommissionen hvert år som led i det europæiske semester en vækstundersøgelse med en række konkrete anbefalinger og prioriteter. I dette års vækstundersøgelse lægges der vægt på, at der gennemføres de aftalte forpligtelser vedrørende finanspolitisk konsolidering og økonomiske reformer. Desuden fremhæves behovet for væksttiltag på EU-plan, herunder navnlig det indre marked og en forstærket beskæftigelsesindsats, især i forhold til de unge. Til brug for den drøftelse har det danske formandskab udarbejdet en såkaldt synteserapport, som opsummerer arbejdet med det europæiske semester i de forskellige rådsformationer, som har beskæftiget sig med det. Der er lagt op til, at Det Europæiske Råd på mødet tilslutter sig vækstundersøgelsens prioriteter, som der så skal tages højde for ved udarbejdelsen af de nationale reform-, og stabilitets- og konvergensprogrammer. De skal så lægges frem i løbet af april. På den baggrund vil Kommissionen udarbejde analyser af programmerne og foreslå udkast til landespecifikke anbefalinger, som så igen skal vedtages på Det Europæiske Råd i juni. Det er hele det arbejde, der går under navnet "det europæiske semester". Det er altså det, som det danske formandskab skal gennemføre.

Hvis de opstillede mål og anbefalinger skal opfyldes, vil det kræve en indsats både på EU-niveau og på nationalt niveau. På nationalt niveau forventes det, at Det Europæiske Råd vil påpege, at selv om medlemslandene under ét er nået et stykke ad vejen, så er implementeringen ujævn – både på tværs af politikområder og lande – og der vil fortsat være behov for konsolidering, men den konsolideringsindsats skal også suppleres med vækst- og beskæftigelsesfremmende initiativer. Herudover er det vigtigt, at medlemslandene bruger de nationale reform-,

stabilitets- og konvergensprogrammer til at anvise, hvilke konkrete tiltag der skal til for at adressere de udfordringer, de hver især står over for.

På EU-niveau vil vi fokusere på at gennemføre de målsætninger, som blev defineret på topmøderne i henholdsvis oktober, december og senest i januar. Det drejer sig – som Europaudvalget ved – om det indre marked, det digitale indre marked og bedre forhold for små og mellemstore virksomheder.

Fra dansk side lægger vi også vægt på det grønne område, idet vi er helt sikre på, at særlig grøn vækst er et område, hvor vi har et stort og uudnyttet potentiale. Også innovation og forskning er områder, hvor der på EU-niveau kan gøres en større indsats. Det, EU skal blive bedre til, er at omsætte forskning til nye erhvervstiltag – erhvervstiltag som selvfølgelig har en direkte indflydelse på vækst og beskæftigelse i Europa. På EU-niveau er det også vigtigt, at vi får skabt den nødvendige finansielle regulering. Det arbejdes der også med. Det er noget, som formandskabet har stor fokus på. Vi vil på Det Europæiske Råd blive enige om nogle fremadrettede konklusioner, som understøtter netop det arbejde. Så vidt den økonomiske diskussion.

Det andet hovedtema vil være forberedelsen af EU's deltagelse i en række topmøder, herunder G20 og Rio+20. Der forventes ikke nogen lang drøftelse af de emner, men fra dansk side mener vi, det er vigtigt, at EU har en stærk og en velkoordineret stemme i de fora.

I G20 regi skal vi bruge netop den stemme til at sikre, at der også på globalt plan tages hånd om den økonomiske krise. Det kan vi gøre ved bl.a. at koordinere vores væksttiltag, sikre den fornødne finansielle regulering og fremme frihandel. Udover det vil det også være i G20 regi, vi kan diskutere, hvordan IMF's ressourcer kan øges. Eurolandene har allerede forpligtet sig til at stille 150 mia. euro til rådighed, og Danmark og en række andre EU-lande har tilkendegivet, at vi også vil bidrage.

Vedrørende Rio+20 er det min forventning, at Det Europæiske Råd vil udstikke EU's overordnede prioriteter i forhold til konferencen. For det danske formandskab er det en væsentlig prioritet, at EU har en ambitiøs tilgang til konferencen.

Det tredje punkt vedrører udenrigspolitiske emner. Vi vil benytte lejligheden til at gøre status for EU's arbejde med at styrke forbindelserne til vores sydlige naboer. Dette arbejde blev intensiveret for et år siden i forbindelse med at det arabiske forår begyndte. EU skal fortsætte dette arbejde og fremme og støtte den demokratiske udvikling i regionen og skabe partnerskaber, som kan styrke frihandelen.

Jeg forventer også, at der vil blive vedtaget en konklusionstekst om Syrien, hvor situation fortsat giver anledning til dyb bekymring. Det er vigtigt, at det internationale samfund står sammen om at lægge et maksimalt pres på regimet i Damaskus. Til at gøre det spiller den Arabiske Liga en afgørende rolle. Jeg synes, mødet i Syrien i vennegruppen den 24. februar bekræftede, at den Arabiske Liga er en stærk partner i det arbejde. EU har på Udenrigsrådet i mandags ydet et vigtigt bidrag til det pres ved yderligere at skærpe sanktionerne i forhold til Syrien. Udvidelsen af sanktionerne omfatter sanktioner imod den syriske centralbank, handel

med guld og ædle metaller og fragtt transporter fra syriske luftfartsoperatører til EU. Derudover er listen over personer på EU's sanktionslister igen blevet udvidet. I de seneste måneder har der været udfoldet intense bestræbelser på at finde en løsning på spørgsmålet om Serbiens status som kandidatland til EU. Serbien er kommet langt i forhold til at opfylde de kriterier, som Det Europæiske Råd har opstillet, særlig i forhold til dialogen med Kosovo. Derfor er jeg selvfølgelig meget tilfreds med, at det på Det Generelle Råds møde – til trods for en meget vanskelig forhandlingssituation – lykkedes for det danske formandskab at skabe enighed om at anbefale, at Det Europæiske Råd bekræfter, at Serbien tildes kandidatstatus. Jeg ser frem til, at Det Europæiske Råd kan bekræfte det.

Det er også min forventning, at Van Rompuy vil rejse den endnu uløste sag vedrørende Rumæniens og Bulgariens fulde optagelse i Schengensamarbejdet. Som bekendt har Rådet allerede anerkendt, at de to lande opfylder de tekniske betingelser for fuldt medlemskab, men sagen er stadig blokeret. Særlig Holland kræver yderligere fremskridt i relation til korruptionsbekæmpelse. Derfor må vi nok konstatere, at det næppe er muligt at finde en løsning allerede på dette topmøde. Men som formandskab gør vi fra dansk side i samarbejde med Herman Van Rompuy alt, hvad vi kan, for at afsøge kompromiser.

Alt i alt – som I kan høre – forventer jeg et topmøde med en bred dagsorden, hvor vi som formandskab kan levere et par gode indspil vedrørende det europæiske semester og kandidatstatus til Serbien.

Lykke Friis kvitterede for den redegørelse fra Justitsministeriet, Europaudvalget havde modtaget, som redegjorde for forholdet mellem euroforbeholdet og finanspagten, således at man undgår en diskussion om, hvorvidt der er fiflet med forbeholdet.

Sidste gang statsministeren havde været i Europaudvalget, havde man diskuteret, om det var muligt at komme ud af finanspagten igen, hvis den ad åre blev integreret i EU-traktaten. Statsministeren svar kunne opfattes sådan, at det kunne vi godt. På den baggrund fandt Lykke Friis det interessant, at man fra Justitsministeriets side sagde, at det kan vi reelt ikke vide noget om, idet vi ikke ved, hvordan indfasningen i EU-traktaten i givet fald skal finde sted. Derfor ville hun gerne have bekræftet fra statsministeren, at vi må vente og se, hvordan indfasningen i givet fald vil finde sted. Hun tilføjede, at man til sin tid selvfølgelig måtte have en diskussion i Folketinget om det.

Per Clausen forstod, at beskæftigelsen ville spille en vigtig rolle på topmødet, men bad statsministeren sige, hvad den danske regering konkret ville foreslå af initiativer i den forbindelse. Han tilføjede, at han vidste, at statsministeren samme aften skulle møde de europæiske fagforeninger, som mente, at det går i den helt forkerte retning i EU, og som har fundet ud af, at der faktisk ligger et ret stort beløb, nemlig 600 mia. kroner, ubrugt i EU's kasse.

Ikke alle de 24 lande, som tilslutter sig finanspagten, tilslutter sig på samme måde som Danmark. F.eks. tilslutter Sverige sig ikke den del, der gør, at man kan blive idømt en bøde, hvis man ikke har en budgetlov, som er tilstrækkelig skrap, idet de

opfatter det som et angreb på deres suveræne ret til at træffe beslutninger selv. På denne baggrund spurgte han, hvad baggrunden er for, at Danmark ikke vil benytte sig af en sådan delvis tilslutning.

Merete Riisager henviste til, at Irland har besluttet, at de skal have en folkeafstemning om irsk tilslutning til finanspagten. Hun spurgte, hvad der er den substantielle forskel fra Danmark, hvor regeringen har besluttet, at der ikke skal være en folkeafstemning. Hun spurgte, om det ikke gjorde indtryk på statsministeren, at Irland havde valgt den løsning.

Nikolaj Villumsen mente, mødet i Det Europæiske Råd ville blive afgørende for, hvordan vi fremover kan indrette vor økonomiske politik her i landet, idet vi skal tilpasse os de ting, der står i finanspagten. Kommissionen og regeringen har hver deres måde at udregne det strukturelle underskud på. Efter regeringens beregninger har vi ikke noget problem næste år, men efter Kommissionens beregninger har vi store problemer. Derfor ville han gerne vide, om regeringen har fået en skriftlig garanti for, at vi kan udregne det strukturelle underskud på den måde, vi ønsker.

Jakob Ellemann-Jensen var klar over, at man talte om at fremskynde forhandlingerne om en skat på finansielle transaktioner, og spurgte, hvad tidsplanen er.

Statsministeren forstod, at Lykke Friis beskæftigede sig med den situation, at finanspagten ad åre bliver indarbejdet i EU-traktaten, og gerne ville vide, om vi til den tid kan melde os ud. På nuværende tidspunkt ved vi ikke, hvordan pagten i givet fald vil blive indarbejdet, og derfor kan vi ikke sige noget præcist om, hvorvidt vi kan melde os ud, men generelt pegede statsministeren på, at to lande har valgt ikke at være med, og derfor skal der under alle omstændigheder findes en løsning, i det øjeblik man går fra en mellemstatslig aftale til at gøre finanspagten til en del af EU-traktaten, og hun ville derfor finde det meget besynderligt, hvis Danmark på det tidspunkt ikke kunne opnå en aftale om at melde sig ud, hvis det var det, vi ønskede. Men der er ikke skrevet noget om det i finanspagten, så statsministeren var enig med Lykke Friis i, at spørgsmålet ikke er afklaret på nuværende tidspunkt.

I svaret til Per Clausen pointerede statsministeren, at der er mange ting, der viser, at vi nu vil gøre noget ved beskæftigelsen. Hun syntes også, den europæiske diskussion de sidste måneder havde bevæget sig til ikke kun at handle om konsolidering og opstramning, men også har drejet sig om, hvordan man kan gennemføre konsolideringen på en måde, som fremmer beskæftigelsen. Her er der lagt vægt på reformer i medlemslandene, og man er inde på, at indsatsen skal målrettes mod de unge. Herudover har man peget på færdiggørelsen af det indre marked, hvor der er et ikke udnyttet vækstpotentiale, og på at skabe bedre rammebetingelser for de små og mellemstore virksomheder.

Med hensyn til, hvad andre ikke-eurolande tilslutter sig, er det fuldstændig rigtigt, at der er en række lande, som kun tilslutter sig "skallen" og ikke alle de enkelte dele af finanspagten. Her er Danmark i en speciel situation, idet vi fører en fastkurspolitik i forhold til euroen. Vi har altså en anden politik end svenskerne. Det er bl.a. på den baggrund, et stort flertal i Folketinget har vurderet, at det er i Dan-

marks interesse at være en del af den nye disciplin. Vi havde under alle omstændigheder tænkt os, at vi skulle have en budgetlov, og nu indretter vi den sådan, at den er i overensstemmelse med det, som gælder i resten af Europa. Så vidt statsministeren vidste, var det på nuværende tidspunkt kun Danmark, der havde sagt klart, at vi ville være med i alle de dele af finanspagten, vi som ikke-euroland kunne være med i.

På Merete Riisagers spørgsmål om forskellene mellem Irland og Danmark svarede statsministeren, at de to lande har helt forskellige forfatninger og også forskellige forståelser af suveræniteten. Vi fik at vide i går, at der skal være folkeafstemning i Irland. Statsministeren ville ikke gøre sig klog på den irske forfatning, men det er vigtigt at følge den irske diskussion. Statsministeren henviste dog til, at der også tidligere har været forskel mellem de to lande med hensyn til, om der skulle være folkeafstemning.

I svaret til Nikolaj Villumsen henviste statsministeren til, at man tidligere i Europaudvalget havde diskuteret beregningen af den strukturelle saldo. Danmark har i hele forhandlingsforløbet lagt stor vægt på, at vi kan opgøre den efter vores egen metode for at sikre, at de store udsving, vi har i indtægterne af pensionsafkastskatten og indtægterne fra Nordsøolien, bliver behandlet rigtigt. Der har været bilaterale kontakter mellem Danmark og Kommissionen, og der er opnået forståelse for, at opgørelsen af det strukturelle underskud kan baseres på nationale skøn. Det var en af de vigtige ting, vi skulle have forhandlet på plads, inden vi kunne tilslutte os finanspagten, og det har vi opnået.

Det er rigtigt, som Jakob Ellemann-Jensen er inde på, at Danmark har modtaget et brev fra et antal lande, hvor man beder formandskabet om fremskynde behandlingen af transaktionsskatten. Vi har derfor fremskyndet det tekniske afklaringsarbejde og afsat flere møder i kalenderen hertil, og der vil formentlig også komme en politisk drøftelse af sagen allerede i marts i Økofinrådet. Statsministeren tilføjede, at det er en sag, som de europæiske lande er meget uenige om. Nogle er lodret imod, mens andre er meget positive. Så det er en meget vanskelig sag.

Per Clausen forstod, at man i EU har fokus på beskæftigelsen og vil prioritere det indre marked og de små og mellemstore virksomheders rammebetingelser. Han spurgte, om statsministeren mente, at dette tilføjede noget til den position, den tidligere regering havde, som socialdemokraterne dengang betegnede som utilstrækkelig. Han tvivlede på, at den europæiske fagbevægelse, som statsministeren skulle møde senere på dagen, ville betragte dette som tilstrækkeligt, når man i øvrigt fører en konsolideringspolitik, som betyder fyringer i den offentlige sektor. På denne baggrund spurgte han, hvad der er det nye i regeringens politik.

Betyder statsministerens svar om, at man ved opgørelsen af det strukturelle underskud kan basere sig på nationale skøn, at det er de enkelte nationer, der selv bestemmer, om de har et problem, eller har Danmark en særaftale? Og gælder den kun i år, eller gælder den også fremover?

Merete Riisager havde forståelse for, at statsministeren ikke ville gøre sig klog på den irske forfatning, men hun mente, det måtte være statsministerens ansvar

at sætte et arbejde i værk, som resulterede i, at vi alle kunne blive kloge på, hvad forskellen var. Det skal gå ret hurtigt, for finanspagten skal jo underskrives på fredag. Merete Riisager spurgte, om statsministeren var tilfreds med, at informationen om finanspagten i et langt stykke tid var baseret på en engelsk udgave af finanspagten, og først for nylig er baseret på en meget knudret dansk oversættelse.

Hvis befolkningen ikke er tilfreds med, at vi ved at tilslutte os finanspagten underlægger os nogle rammer, som bliver dikteret fra EU, eller ikke er tilfreds med de følger, finanspagten får, hvem skal den så holde ansvarlig?

Nikolaj Villumsen gentog sit spørgsmål, om vi har en skriftlig garanti for, at vi selv kan beregne vort strukturelle underskud.

Hvis vi får et strukturelt underskud, som er på over 0,5 pct. af BNP, hvor lang tid har man så til at rette op på det?

Statsministeren sagde i anledning af Per Clausens indlæg, at hun var glad for, at der var bred enighed i Folketinget om europapolitikken. Det gør, at Danmark står stærkt i Europa. Vi har også føjet noget til dagsordenen, der nu også handler om vækst og beskæftigelse. Det er ikke noget, Danmark står alene med. Vi prioriterer bekæmpelse af ungdomsledigheden, og sammen med Van Rompuy er det lykkedes os at sætte fokus på vækst og beskæftigelse. Statsministeren mente faktisk, at når vi får en fair konsolidering og gennemfører fair reformer, når vi får færdiggjort det indre marked, når vi får en fornuftig finansiering af de små og mellemstore virksomheder, og når vi får reguleret den finansielle sektor, så er vi godt på vej og lægger et grundlag for at skabe ny vækst og dermed også skabe flere jobs i Europa. Statsministeren anerkendte ikke påstanden om, at der var nogle, der kun interesserede sig for konsolidering.

Der er selvfølgelig ikke tale om, at landene bare kan beregne det strukturelle underskud, som de vil. Men vi har i Danmark en meget fast og lang praksis for, hvordan vi gør det, så det bliver så retvisende som muligt, og Kommissionen har forståelse for, vi kan tage højde for velbegrundede nationale forhold.

I svaret til Merete Riisager pointerede statsministeren, at nu underskriver vi finanspagten, men det er ikke en ratifikation. Den vil finde sted på almindelig vis efterfølgende i Folketinget.

Statsministeren havde sagt, at man ville følge den irske debat, men hun følte sig ikke forpligtet til at lave en sammenlignende undersøgelse af den irske og den danske forfatning, som er meget forskellige.

Med hensyn til, hvem befolkningen skal holde ansvarlig for de beslutninger, der bliver taget vedrørende budgetloven, sagde statsministeren, at det må være de partier, som stemmer for den, herunder regeringen.

Per Clausen konkluderede, at det altså er Kommissionen, der afgør, hvilket tal for det strukturelle underskud der er det rigtige, og ikke de enkelte lande.

Han syntes ikke, han havde fået svar på, hvilke konkrete initiativer der skal sættes i værk for at fremme vækst og beskæftigelse. I Danmark har den socialdemokratiske ledede regering fremrykket investeringer, så det ville være ret logisk, om den

havde det synspunkt, at man kunne gøre det samme i EU. Det er fair nok, at regeringen fører samme EU-politik som Venstre, men den behøver ikke føre samme økonomiske politik som Venstre.

Merete Riisager forstod, at statsministeren ikke ville tage ansvaret for at informere befolkningen om, hvad forskellen er på Irlands og Danmarks position, og ikke ville tage ansvaret for, at vi få en kvalificeret debat om finanspagten.

Er statsministeren svar udtryk for, at vi aldrig mere vil høre, at vi bliver nødt til at gøre det og det, fordi vi har underskrevet finanspagten?

Kansler Merkel siger, at vi bevæger os imod en fuldt integreret politisk union. På den baggrund ville Merete Riisager gerne vide, hvor statsministeren mener, vi bevæger os hen.

Nikolaj Villumsen var meget bekymret over statsministerens svar og pegede på, at der næste år er en forskel på næsten 1 pct. af BNP mellem Kommissionens beregning af det strukturelle underskud og den danske beregning.

Han gentog sit spørgsmål om, hvor lang tid vi har til at rette op, hvis vi får et underskud på over 0,5 pct. af BNP.

Lykke Friis nævnte i relation til Irland, at for det første er der ikke en harmoniseret europæisk tilgang til, hvornår der skal være folkeafstemninger, og for det andet er Irland et euroland, som skal underkaste sig sanktioner på en anden måde end Danmark.

Hun ville gerne have nogle rent faktuelle oplysninger om Bulgariens og Rumæniens fulde medlemskab af Schengensamarbejdet.

Statsministeren gentog over for Per Clausen, at der havde været tætte bilaterale kontakter på højt niveau mellem Kommissionen og Danmark, og der var på den baggrund opnået forståelse for, at opgørelsen af den strukturelle saldo kan baseres på nationale skøn. De særheder, som knytter sig til opgørelsen i Danmark, er der opnået forståelse for at der kan tages hensyn til.

I anledning af Per Clausens gentagne spørgsmål om, hvilke konkrete initiativer der vil blive taget, mindede statsministeren om, at beskæftigelsesindsatsen sådan set er medlemslandenes egen kompetence – hvilket Enhedslisten plejer at være enig i. På EU-plan kan man tage sig af de mere generelle ting såsom at få færdiggjort det indre marked, og så kan man komme med anbefalinger til medlemslandene.

Statsministeren sagde til Merete Riisager, at hun syntes, vi havde en livlig debat både i Europaudvalget og i Folketinget generelt om finanspagten. Som Lykke Friis er inde på, er der meget stor forskel på situationen i Irland og i Danmark. Det, statsministeren var interesseret i, er, om der tale om suverænitetssafgivelse i Danmark. Hun kunne ikke se, hvorfor vi skal foretage en sammenligning mellem den danske og den irske forfatning.

Med hensyn til, hvor EU bevæger sig hen, og hvad hendes indstilling hertil er, ville statsministeren ikke komme med en benævnelse, men sagde, at EU er en union, som i øjeblikket bevæger sig i forskellige hastigheder. Nogle lande er eurolande, nogle lande er ikke-eurolande, nogle lande er med i finanspagten, mens andre er

helt udenfor. Men Europa har været i stand til at løse nogle af de enorme udfordringer, vi står over for. Vi forsøger nu at indføre en ny disciplin og kommer dermed med et signal til omverdenen.

Det er endnu ikke gjort op, hvor lang tid man har til at rette et strukturelt underskud op, sagde statsministeren til Nikolaj Villumsen. For nogle lande kommer det til at tage rigtigt lang tid, tilføjede statsministeren.

Statsministeren svarede Lykke Friis på spørgsmålet vedrørende Bulgariens og Rumæniens fulde optagelse i Schengen, at det spørgsmål har været diskuteret i ganske lang tid. Landene opfylder de tekniske betingelser for at blive optaget, men der er et enkelt land, som siger, de skal gå længere med hensyn til korrupsionsbekæmpelse. Sagen vil blive drøftet på Det Europæiske Råds møde, men statsministeren kunne ikke se for sig, at man ville nå til en konklusion på det kommende møde.

Merete Riisager sagde i anledning af påpegningsen af, at Irland er et euroland, at hun ville vende sagen om og spørge, hvorfor Danmark, som er et ikke-euroland, overhovedet skal tilslutte sig finanspagten. Hun havde ikke efterlyst en livlig debat, men en substantiel debat om finanspagten.

Statsministeren ville ikke komme med en benævnelse på, hvad EU er ved at udvikle sig til, men statsministeren må da have en vision.

Merete Riisager syntes, det er utroligt trist, at det vægtigste argument, statsministeren havde for at tilslutte sig finanspagten, var, at vi dermed sendte et signal til markederne.

Søren Espersen syntes, Merete Riisager havde rejst en lang række interessante spørgsmål, som han kunne bakke op. Der bliver sagt, at Irland har en anden forfatning og en anden tradition, men når den irske regerings jurister har vurderet, at der er tale om suverænitetsafgivelse, og den danske regerings jurister har sagt det modsatte, ville han bede om et notat, som belyste, hvorfor juristerne kunne komme til så forskellige resultater. Det havde han også bedt om i Det Udenrigspolitiske Nævn, tilføjede Søren Espersen.

Nikolaj Villumsen ville vide, om vi også om 2 eller 5 eller 20 år får lov at regne det strukturelle underskud ud på vores egen måde. Står det et eller andet sted i referaterne? Og kan statsministeren love os, at det ikke bliver noget problem til næste år? Hvis Danmark har en særregel, er der så også andre lande – som f.eks. Tyskland og Grækenland – der har en særregel?

Statsministeren sagde til Merete Riisager, at hun syntes, man havde en substantiel debat i Europaudvalget, men der er åbenbart forskellige holdninger til, om det er i Danmarks interesse at tilslutte sig finanspagten.

Med hensyn til statsministerens vurderinger af det europæiske samarbejde henviste hun til den tale, hun havde holdt i Europa-Parlamentet i begyndelsen af året.

Statsministeren syntes, det var interessant at diskutere, hvordan irerne er nået frem til, at de skal have en folkeafstemning, sagde hun til Søren Espersen, men på nuværende tidspunkt havde statsministeren ikke adgang til den rapport, som var kommet fra juristerne i Irland. Hvis den offentliggøres, ville hun gerne over-

22. Europaudvalgsmøde 29/2-12

sende den til Europaudvalget.

Med hensyn til den strukturelle saldo gentog statsministeren i et svar til Nikolaj Villumsen, at hun syntes, det vigtige er, at vi har drøftet dette spørgsmål på højt niveau med Kommissionen, og der er forståelse for de særlige danske forhold.

Mødet slut kl. 10.40.

Ref.: BE/sra